

ពើអ្នកសំខាន់បំជុតសំភាប់ព្រះ?

អ្នកនិទន់រឿង លេកិឡាង

ដោយយល់ដល់លេញ៖បរិសុទ្ធរបស់អញ្ញ (អេសគាល ៣៦:២៤)

ធម្មតាប់តាំង ពីចិសខាងកើត រហូតដល់ចិសខាងលិច នៅ៖លេញ៖អញ្ញនឹងបានធានជាតិ នៅកណ្តាលពួកសាសន់ដើម្បី ហើយ
នៅត្រប់ទីកន្លែង (ម៉ោង ១:១១)

សូមឱ្យព្រះនាមព្រៃង បានបរិសុទ្ធ (ម៉ោង ៦:៥)

ជាបីយៗ ខ្ញុំសូមត្រូវបាន ពើអ្នកសំខាន់បំជុតសំភាប់ព្រះ? ជាចម្លាត់ ពួកគេឡើយថា «មនុស្ស» «មនុស្សមានបាប» «លោកិយ» «ការស្មាប់បង្កាប់» «សេចក្តីសព្រះ»...។លើម្ចាស់ ចំណើយតាំងនេះជាកំមនុស្សនៅកណ្តាល ហើយនិយាយថា មនុស្សមានសារ៖សំខាន់បំជុតសំភាប់ព្រះ។ បើនេះការនេះបង្ហាញអំពីសេចក្តីដំឡើ ដែលមិនដើរតាមព្រះគម្ពីរទ ពីព្រះនៅ ក្នុងព្រះគម្ពីរ ព្រះបើកសំដើងថា ត្រូវដីជាប័នុចកណ្តាល ដែលត្រូវមានសារ៖សំខាន់បំជុត ហើយការពិត្យឯធម៌ដែលសំខាន់បំជុតសំភាប់ព្រះគឺ ព្រះត្រូវជ្រើនលាស់ត្រូវជ្រើនលាស់ ព្រះគឺត្រូវនាមរបស់ត្រូវជ្រើនលាស់។ នៅ ខាងក្រោមនេះ យើងនឹងមិនមែនបានបង្ហាញអំពីសេចក្តីពីនេះ។

បទគម្ពីរដែលបង្ហាញអំពីការសំខាន់បំជុតសំភាប់ព្រះគឺព្រះនិងព្រះនាមរបស់ត្រូវជ្រើនលាស់

អេសគាល ៣៦:១៩-៣២: នៅក្នុងសញ្ញាតាសំអ្នកគោរៈ គឺជាក្រសួងពិសេសរបស់ព្រះ បើនេះដោយសារតែពួកគេមិនស្មាប់ បង្ហាប់ព្រះអង្គ នៅ៖ព្រះបានបញ្ចូនពួកគេទៅក្នុងការនិរទេសទៅបានបីទីទូទៅ។ ព្រះបានបញ្ចូនអេសគាល ទៅប្រកាសព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងការនិរទេសនោះ។ តាមរយៈអេសគាល ព្រះមានបន្ទូលប្រាប់ពួកអ្នកនិរទេសថា ព្រះនិងសព្រះរួមគេ ហើយកំទាយឱ្យដែរអំពីសម្រេចឲ្យ ដែលព្រះនិងជ្រើនលាស់បញ្ចូលរបស់ក្រសួងរបស់ត្រូវជ្រើន។ សូមកត់សំគាល់ នៅក្នុងដំណឹកនេះថា ព្រះព្យួយព្រះទៅយ៉ាង ដែលអីស្រាវជ្រាវបានបង្ហាប់ព្រះនាមរបស់ត្រូវជ្រើន ដោយអត្ថបន្ទូរការក្រក់របស់ពួកគេ (២. ២០-២៣) ហើយត្រូវកំណុងមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថា នៅពេលត្រូវសំរាប់ព្រះរួមគេ មិនមែនជាប្រយោជន៍របស់ពួកគេ ទេ បើនេះសំភាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ (ដោយយល់ដល់) ព្រះនាមដីបរិសុទ្ធរបស់ត្រូវវិញ្ញា។ ដូច្នេះ ព្រះកំណុងមានបន្ទូលថា វីរី ដែលសំខាន់បំជុតនោះមិនមែនជាសេចក្តីសព្រះរបស់ពួកគេទេ បើនេះជាកោហ្ណូលេញ៖ ដែលជាប្រះនាមបរិសុទ្ធរបស់ត្រូវជ្រើន វិញ្ញា។

និក្សមន់ ៤:១៣-១៦: កណ្តាលនិក្សមន់កត់ព្រាកអំពីរឿងលើល្អាញអំពីព្រះសព្រះរបស់ត្រូវជ្រើនដោយសុទ្ធបាប់ ព្រះបានធ្វើការនេះ? ជាចម្លាត់ មនុស្សឡើយថា ដោយព្រះព្រះបានប្រាប់ពួកគេអំពី ដែលជាក្រសួងរបស់ត្រូវជ្រើន ពីព្រះ ត្រូវជ្រើនបានទៅយើងល្អាញអំពីការកំបស់ដែល ហើយព្រះប្រាប់ដែរនឹងការកំបស់ដែល នេះគឺជាការពិត បើនេះនៅមានចំណើយប្រើប្រាស់ជាងនេះទៀត ដូចជាប្រះបានធ្វើការនេះ ដោយព្រះត្រូវជ្រើនបាននឹងការកំអំពីសេចក្តីសន្យារបស់ត្រូវជ្រើនចំពោះអំព្រះហំ អូសាក និងយ៉ាកុប (និក្សមន់ ៤:១៨)។ បើនេះកំនែមានចំណើយប្រើប្រាស់ជាងនេះទៀតដែរ។ ពើហេតុអ្នកព្រះនាំការវិនាសមក

លើអសិន្ត? ប្រសិនបើព្រះស្រុកស្ថាប្រចាំឆ្នាំនឹងអស់ ហើយមនុស្សគឺជាតាមីដែលសំខាន់បំផុតសំរាប់ព្រះអង្គ ឬ៖ហេតុអ្នី បានធានាដែលមិនសម្រាប់អ្នីទេ ហើយទុកអសិន្តអាយនៅដែលទៅ? ទ្រង់មានអំណាចធ្វើការនេះ ឬវា នូវប្រជុំមិនបានធ្វើឡើង តែបាននាំគ្រោះការទាំងដែលការិយាល័យនឹងអ្នី? និត្តមនំ ៩៣-១៦ ដូយធ្វើយនឹងសំនួរនេះ។ បទចិត្តនេះបង្ហាញថា ព្រះបានធ្វើអាយុជាកំណើនមានចិត្តនេះ ដើម្បីអាយុព្រះអាចបង្កើតគ្រោះការទាំងដែលនេះ ដើម្បី អាយុព្រះនាមរបស់ប្រជុំនឹងប្រកាសទូទាំងដែនដី។ ព្រះបាននាំការិយាល័យមកលើអសិន្ត ឲ្យមានទាំងការសំឡោប់ក្នុងប្រុសចិត្តរបស់ ពួកគេ) ដើម្បីអាយុព្រះនាមរបស់ប្រជុំបានប្រកាសទូទាំងដែនដី។ ការនេះបើកសំដែងថា ព្រះនាមរបស់ព្រះគឺជាការទាត់បំផុត។ តាមរយៈការនាំគ្រោះការមកលើពួកគេ ព្រះបានបង្ហាញអំពីអំណាចរបស់ប្រជុំ ហើយប្រជុំនាមបង្ហាញ ប្រជុំត្រប់ត្រង់បើស្ថាប់ប្រជុំ។

ទំនុកដំកើង ១០៦:៧-៨ អេសោចាល ២០៨-១៩៖ នៅពេលព្រះបានបញ្ចប់ការអស្សាយរបស់ប្រជុំ ដែលជាតិអ្នីស្រាប់អេលក់ បានបំភ្លើចប្បៃ ហើយបេះបានប្រជុំនឹងប្រជុំយ៉ាងលេរីន ឬចុងក្រោះហេតុអ្នីប្រជុំបានសម្រាប់ពួកគេ? បទចិត្តទាំងនេះបង្ហាញថា ព្រះបានសម្រាប់ពួកគេ «ជាយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ប្រជុំ» (ទំនុកដំកើង ១០៦:៨)។

លេវិនីយ ១០៨:៣-៤ ឈាមជាបនិនអំបីបុរី មិនបានស្ថាប់បង្ហាប់សេចក្តីបង្ហាប់របស់ព្រះ ហើយព្រះបានសំឡោប់ពួកគេ ភ្លាម។ តើហេតុអ្នីបានជាតិព្រះបានធ្វើដូចខ្លះ? បទចិត្តនេះប្រាប់យើងថា ព្រះបានសំឡោប់ឈាមជាបនិនអំបីបុរី ដើម្បីបង្ហាញថា ប្រជុំបិសុទ្ទ ហើយមនុស្សគ្រែរគោរពប្រជុំដែលបិសុទ្ទ។ ប្រសិនបើមនុស្សតែងតែសំខាន់បំផុតសំរាប់ព្រះ សំខាន់ជាងព្រះនាមរិសុទ្ទរបស់ប្រជុំ នោះប្រជុំមិនបានសំឡោប់ពួកគេឡើយ។

ធនអណ្តាល ២៥:១-៣៖ នៅក្នុងធនអណ្តាល ២៥ ព្រះបាននាំគ្រោះការមួយទាស់នឹងក្រសួងពាណិជ្ជនរបស់ប្រជុំ ពីព្រះពុក តែបានប្រពើត្តុអសិលបច្ចុប្បន្ន ហើយបានច្បាយដង្ហាយដល់ពួកព្រះពីក្នុងភ្លាយ។ តើនេហាសបានសំឡោប់ដែលជាតិអ្នីស្រាប់អេលម្នាក់នឹងស្រីសាសន៍មូរាប់ ដែលបេះបានប្រជាមួយនឹងព្រះ។ ព្រះសុទ្ធបច្ចុប្បន្នយចំពោះទីនេះរបស់កីនេហាស។ តើហេតុអ្នី? ពីព្រះកីនេហាសបានដោះស្រាយសំរាប់កិត្តិនាមរបស់ព្រះ ឬចុងជាតិដោះស្រាយសំរាប់កិត្តិនាមរបស់ប្រជុំដែរ (២. ១១)។ អីដែលទ្រូវតែ ប្រសិនបើមនុស្សនឹងសុកម្មង្គល នឹងសុខមាលភាពរបស់មនុស្សគឺ ដែលសំខាន់បំផុតសំរាប់ព្រះ នោះព្រះនឹងមិននាំការិយាល័យបែបនេះមកលើក្រសួងរបស់ប្រជុំដោលបំផុតសំរាប់ព្រះ នោះប្រជុំសំរាប់កិត្តិនាមរបស់ប្រជុំ។

ទំនុកដំកើង ១៩:១; អេសោយ ៤៣:៨; ១៧ព្រុស ២:៨៖ តើហេតុអ្នីបានជាតិព្រះបានបង្កើតលោកឯម? តើហេតុអ្នីបានជាតិព្រះបានបង្កើតអ្នីស្រាប់អេល ឬបុរីដែលបំផុតសំនួរនេះ? ចំណុចទាំងអស់គឺថា ព្រះបានបង្កើតយើងមកសំរាប់សិរិល្ងប់របស់ប្រជុំ។

១សំយុអេល ១២:២២; អេសោយ ៤៨:៨-១១៖ នៅពេលអ្នីស្រាប់អេលបានបន្ទប់បានប្រជាមួយនឹងប្រជុំ ហេតុអ្នីបានជាតិមិនបានបង្កើតសំនួរនេះបំផុត? បទចិត្តទាំងនេះបង្កើតឡាយនៅថ្ងៃនេះ មិនមែនជាយករាយក្រោះទីយទុកជាកំរបស់ប្រជុំសំរាប់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែសំរាប់ព្រះនាមរិសុទ្ទរបស់ប្រជុំនឹងរឿង។ ប្រជុំនឹងមិនបង្កើតសំនួរនេះបំផុត ដោយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ប្រជុំ។ ព្រះមានបន្ទូលថា ប្រជុំដែលការិយាល័យបានបង្កើតបានប្រចាំឆ្នាំនឹងប្រជុំវិញ ដោយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ប្រជុំដោយសិរិល្ងប់របស់ប្រជុំ

ដល់អ្នកដទៃទីនេះ និយាយតាមរបៀបផ្សេង គឺប្រចាំនឹងបំពាត់ឡើងនូវប្រព័ន្ធដើម្បី ដើម្បីធានបំពាត់ឡើងនូវប្រព័ន្ធ។ តើការនេះបើកសំដើងអ្នកខ្លះ៖ អំពីភាគីភាពរបស់ព្រះ?

ម៉ាញ្ចាតី ១:៩១៖ ខតម្លើនេះបញ្ជាក់អំពីបំណងព្រះហប្បុទ័យរបស់ព្រះ ដើម្បីរកាយព្រះនាមរបស់ព្រះបានដំឡើងឡើងពាសពេញបែនដែនដី។

ម៉ាចាយ ៦:៨-៩០៖ នៅក្នុងជំរួសចត្តិអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវ ការដំឡើងដែលប្រចាំនឹងប្រព័ន្ធដើម្បីរកាយអធិស្ឋាននោះ មិនមែនអំពីរបៀបនិងសេចក្តីក្រោរការរបស់របៀបទេ បើនេះរកាយអធិស្ឋានថា ព្រះនាមរបស់ព្រះបានបិសុទ្ទ។

យុទ្ធភាព ១៧:១-៥៖ យុទ្ធភាព ១៧ គឺជាសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះគ្រឿស្សូនិងជានេះទៅក្នុងព្រះគម្លើ។ ប្រចាំនឹងបំណងសំរាប់នោះ អង្គប្រចាំនឹងបំណង បៀយរកាយប្រចាំនឹងបានទូលសិរីល្អនៅលើស្ថានសូគ់។ វាបានការព្រឹមព្រៀវ ដែលព្រះយេស៊ូវរួចដឹងទេ៖ (សូមមើលខាងក្រោម)។

រូម ១:៥, ៣យុទ្ធភាព ១០៖ បែសកកម្មក្នុងការហែមនុស្សរកាយដើរបែន្រែម៉ោងព្រះយេស៊ូវគឺសំរាប់ព្រះនាមរបស់ព្រះនិងព្រះយេស៊ូវ។

អេហេស្ស ១:៩៩-១២៖ ព្រះបានសង្ឃោះយើងសំរាប់គោលបំណងរកាយគេសរសើរដំឡើងសិរីល្អរបស់ប្រចាំនឹង។

កីឡិះ ២:៨-១១៖ អនាគតនៃមនុស្សម្នាក់ទាំងគាំទាន ពួកគេធ្វើឱ្យបាន ព្រះយេស៊ូវគឺជាប្រព័ន្ធអម្ចាស់ បើនេះការនេះដើម្បីលើកតម្លៃងសិរីនឹងរីន្យព្រះជាម្នាស់ជាប្រព័ន្ធរួមឱ្យបាន។ ដូច្នេះ គោលដៅដែលប្រប់ទាំងអស់កំពុងឆ្លោះទៅមុខគឺសំរាប់សិរីល្អរបស់ព្រះ។

វិវាទ៖ ៤:៨-១១៖ គ្រឿស្សូបិស់ទីនេះ យើងនឹងសរសើរដំឡើងព្រះអស់កល្បាចានិច្ចនៅស្ថានសូគ់ បើនេះជាប្រើកញ្ចប់មិនគឺតិត អំពីអគ្គន៍យរបស់ការនេះទេ។ ស្ថានសូគ់ (បើយស្ថានសូគ់ឯើង និងដែនដី) គឺជាកំពើនកគេខ្លះ៖ យោងតាមបំណងព្រះហប្បុទ័យរបស់ព្រះថា អ្នកជាតិគេខ្លះ។ ព្រះបានបំណងព្រះហប្បុទ័យរកាយមនុស្សរសើរដំឡើងនឹងឆ្នាយបង្កើតប្រចាំនឹងអស់កល្បាចានិច្ច។ ការនេះមិនត្រាន់ពេជ្ជី ដែលយើងធ្វើដើម្បីឈរបញ្ជីណានៅទៅប្រព័ន្ធដើម្បីរកាយកើតឡើងដោយអំណាចរបស់ប្រចាំនឹង ហើយគឺជាតោលដោដែលជាប់ព្រះហប្បុទ័យរបស់ប្រចាំនឹង។

យុទ្ធភាព ១៨:៣១ គឺជាបទគម្លើមួយឡើត ដែលបង្ហាញថា ជានឹងយើងយកមនុស្សជាអាជិភាព នៅពេលយើងត្រូវតែយកព្រះជាអាជិភាព។ ជាមួយតារ នៅពេលគ្រឿស្សូបិស់ទីនេះគឺសេចក្តីស្របតាមពួកគេដែលយើង ពួកគេគឺជាតារ របស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើយើងបើកសំដើងអំពីសេចក្តីស្របតាមពួកគេដែលយើង បើនេះគ្រឿស្សូបិស់ទីនេះរកាយក្នុងគេហត្ថលេខាផ្លូវបានប្រចាំនឹង។ ការសុគតរបស់ប្រចាំនឹងនៅលើយើងនឹងសំដើងអំពីសេចក្តីស្របតាមពួកគេដែលយើង ច្រដៃបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេសិស្សរបស់ប្រចាំនឹង។ ការសុគតរបស់ប្រចាំនឹងនៅលើយើងនឹងសំដើងអំពីសេចក្តីស្របតាមពួកគេដែលយើង ចំពោះព្រះរួមឱ្យបាន។ ដែលគឺជាប់ព្រះហប្បុទ័យរបស់ប្រចាំនឹង ដែលគឺជាប់ព្រះយេស៊ូវរួមឱ្យបាន។ ហើយត្រូវរារិនអំពីការនេះ។ តើថា លោកឯក្រុវក្នុងអំពីមេរ្កោះនៅលើយើងថា ព្រះយេស៊ូវរស្មោះព្រះរួមឱ្យបានរបស់ប្រចាំនឹង ដែលគឺជាប់ព្រះយេស៊ូវ។

នៅពេលយើងចែកចាយប្រាជាជសារអំពីឈើឆ្លាង យើងតែងតែចែកចាយចា វាបង្ហាញអំពីសេចក្តីស្រុណាថ្មោះបស់ព្រះសំរាប់ប្រជាធិបតេយ្យ ដើម្បី (ផែលធានាការព្រឹមព្រោះ) ហើយបែរជាយើងមិននឹងយាយអំពីសេចក្តីស្រុណាថ្មោះបស់ព្រះយេស៊ូវសំរាប់ប្រជាធិបតេយ្យ ត្រឡប់សេចក្តីស្រុណាថ្មោះបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះព្រោះចង់អាយមនុស្ស បានដើរអំពីការនេះ ដូចខ្លោះយើងមិនគួរមិននឹងយាយអំពីការនេះទេ។

គំនិតជំទាស់

មនុស្សអេះអាងចា វាបាការអារក្រក់របស់ព្រះ ដែលមានតីរយាបចចា ព្រះនាមនិងសិរិលូរបស់ព្រះត្រឡប់សំខាន់បំផុត ពីប្រាជៈព្រះត្រឡប់សំខាន់បំផុត តុកគេនិយាយចា យើងមិនគួរសេងរកសិរិលូជាល់ខ្ពស់ទេ ពីប្រាជៈយើងភាពមានអំនួត ហើយព្រះកំមិនគួរធ្វើ ដូចខ្លោះដើរ។ បើទេនូវតិចនេះខ្ពស់ខ្លាំងណាស់។ តិចនេះមិនយល់អំពីភាពខុសត្រារវង់ព្រះនិងយើង។ សេចក្តីពិតិតិថា ព្រះតិចនេះមិនយើងបំផុត។ ច្បាស់តិចប្រាជៈអារក្រក់ និងអង្គទ្រច្បាស់ត្រប់របស់ទាំងអស់ ហើយនឹងវិធីប៉ុំយោមនុស្សគ្រប់គ្នា។ មនុស្សជាតិមិនមែនជាអូម្បូយទាំងនេះទេ។ យើងគ្រែពេកអាយតំលៃខ្ពស់លើអ្និ៍ដែលមានគុណតំលៃខ្ពស់ ហើយអាយតំលៃទាបលើអ្និ៍ដែលមានគុណតំលៃទាប។ វាគិនព្រឹមព្រោះទេ ដែលអាយតំលៃបិចចូយដើម្បីខ្ពស់ជាងជីវិតរបស់មនុស្ស ម្នាក់។ បើទេនូវព្រះតិចជាមានគុណតំលៃខ្ពស់ជាងអ្និ៍ទាំងអស់។ ជាមានរាល់ពី ព្រះយេស៊ូវហេការយើងអាយតំលៃព្រះលើសជាងអ្និ៍ទាំងអស់ (ម៉ោចាយ ៦:២៨, ១០:៣៥-៣៧)។ ប្រសិនបើព្រះមិនមានគុណតំលៃខ្ពស់ជាងរបស់ទាំងអស់ទេ នោះជាការខុស ដែលព្រះយេស៊ូវហេការយើងអាយតំលៃខ្លោះ។ ដូចខ្លោះមួងទៀត ព្រះមានគុណតំលៃខ្ពស់ជាងរបស់ទាំងអស់។ ដូចខ្លោះព្រះតិចជាទសហបិតិតិថា ច្បាស់មិនមានគុណតំលៃខ្ពស់ជាងអ្និ៍ទាំងអស់ទេ ឧណ៍:ដែលរសចក្តីពិតិតិថា ច្បាស់ពិតិជាមានគុណតំលៃខ្ពស់ជាងអ្និ៍ទេ។ នោះយើងអាយតំលៃខ្ពស់ជាងអ្និ៍ទេ។ ហើយយើងអាយតំលៃខ្ពស់ជាងអ្និ៍ទេ។

ការអនុវត្ត

សេចក្តីពិតិទាំងឡាយ ដែលយើងបានរៀនខាងលើ មានការអនុវត្តសំខាន់ៗសំរាប់ជីវិតរបស់ត្រីស្សបិស់ទេ។

៩. យកព្រះជាការិកាតិពិតិប្រាកដ៖ យើងគ្រែពេកមានជីវិតដែលធ្វើឡើង (យើងបើតីស្ស)ពិតិប្រាកដ មិនមែនបើក្នុង ឯងទៀត។ យើងគ្រែពេកមានសេចក្តីដីឡើង ដែលមានប្រព័ន្ធដែលពិតិជាតាក់ព្រះនៅកណ្តាល មិនមែនជាយើងទេ។ បើទេនោះបើជាយើងនិយាយចា ព្រះជីវិស៊ូរជាងយើងកំដោយ ប្រសិនបើយើងនិយាយចា មនុស្សមានសារ៖សំខាន់បំផុតសំរាប់ប្រះ នោះយើងបានជាក់មនុស្សនៅកណ្តាលមួងទៀតហើយ។ យើងមិនគួរធ្វើដូចខ្លោះទេ។

១០. រស់នោះសំរាប់សិរិលូរបស់ព្រះត្រឡប់ព្រះពីប្រជាធិបតេយ្យ៖ គោលដៅនៃជីវិតរបស់យើងគឺដើរមីត្រាយសិរិលូដល់ព្រះ ពីប្រាជៈព្រះពីបានសង្គ្រោះ យើងសំរាប់ជាតិ (ដោយយល់ដល់) សិរិលូរបស់ព្រះត្រឡប់ វាបាការអារក្រក់ ប្រសិនបើក្រោរបស់ព្រះមានអារិកាតាមដៃរៀង ដែលខ្ពស់ជាងនេះ។ សិរិលូរបស់ព្រះ ការបរិសុទ្ធនៃព្រះនាមរបស់ព្រះមានសារ៖សំខាន់ជាងសុវត្ថិភាព សុខភាព សុកម្មូល បុគ្គលិយសរបស់យើងទៀត។ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ធ្វើអ្និ៍មួយអាយមេ យើងបានជាក់មុខ តើការនេះធ្វើអាយ យើងខិះជាងនោះពេលព្រះនាមរបស់ព្រះត្រឡប់បង្ហាប់បូ? ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ធ្វើអ្និ៍មួយអាយយើងបានជាក់មុខ តើអ្នក

ប្រព័ន្ធកម្មក្នុងរបៀបមិនគារព្យេ: ហើយបង្ហាញច្បាប់ព្រះនាមទ្រដងបី? ប្រសិនបើជូនឡាត់ខ្លោះដែល វាបង្ហាញនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា កិត្តិយសរបស់អ្នកសំខាន់ជាងព្រះនាមរបស់ព្រះទៅទៀត។ ប្រសិនបើយើងពិតជាសោរោះនៅសំណើសិរិលូរបស់ព្រះដែល នោះនៅពេលមនុស្សបាក់ធ្វើឱ្យមួយ ដែលយើងគិតថា ជាការមិនគារពិល់យើង បុរីរោយយើងបាក់មុខ នោះយើង នឹងមិនមានប្រព័ន្ធកម្មអវិជ្ជមានទេ បើនេនយើងនឹងគិតថា «ការនេះគឺជាទិកាសមួយច្បាយសិរិលូដល់ព្រះ ដោយការវិឃីយ ពុបជាយសេចក្តីផ្លាស្សោ»។ ក្នុងនាមជាត្រីសុបិស់ទៅ យើងមានព្រះនាមរបស់ព្រះ និងព្រះនាមរបស់ព្រះត្រីសុ (១ពេក្តុស ៤:១៦) ដូចេះ ប្រសិនបើយើងមិនបិសុទ្ធទេ នោះយើងបង្ហាញច្បាប់ព្រះនាមរបស់ព្រះ និងព្រះនាមរបស់ព្រះ ត្រីសុហើយ។ ប្រសិនបើយើងមានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្រ នោះមិនចង់ធ្វើជូចនេះទេ។ ឧទាហរណ៍ មនុស្សបាក់រស់នៅ សំណើសិរិលូរបស់ព្រះមិនភាពល្អច្បីពីរួចជាំនុំ (បុពិម្ពិកណាងុង) ទ្រូវយើងពីព្រះតាត់ដឹងថា តាត់ធ្វើជូចនោះ តាត់ កំពុងរោយព្រះនាមរបស់ព្រះត្រូវគេបង្ហាញច្បាប់ហើយ។

៣. សេចក្តីអធិស្ឋាន៖ សេចក្តីគិតដែលបង្ហាញថា ព្រះនាមរបស់ព្រះសំខាន់បំផុត មានតួនាទីពលដល់របៀបដែលយើង អធិស្ឋាន។ ជូចដែលយើងបានមិនយើងឡាងលើហើយ ការដំបូងដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនយើងអធិស្ឋាននោះគឺ «សុមរោយព្រះនាមទ្រដងបានបិសុទ្រ»។ តើអ្នកអធិស្ឋានសំបុរីគេសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ បុអធិស្ឋានរោយ ព្រះនាមរបស់ព្រះបានដីកើនទ្រូវឯង? លើសពីនេះ សូមកត់សំគាល់អំពីរបៀប ដែលរាជ្យរបស់ព្រះ ទូលសូមរោយព្រះ ជូចនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ នៅក្នុងយេរោម ១៨:៧ យេរោមទូលសូមសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ បើនេនមិនទូលសូមដោយ វិជ្ជកលើសេចក្តីលូនិងគុណភាពតំលៃរបស់អ្នកស្រាវអលទេ បើនេនដោយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះវិញ្ញា ទំនុកដីកើន ២៨:១៩, ៣៩:៩ និងជានីយេល ៩:១៩ គឺជាសេចក្តីអធិស្ឋាន ដែលទូលសូមរោយព្រះអត់ទោស «ដោយយល់ដល់ព្រះ នាមរបស់ព្រះ»។ ទំនុកដីកើន ៣៩:៣ ទូលសូមរោយព្រះដីកនាំ «ដោយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះ»។ ទំនុកដីកើន ១៩៣:១១ ទូលសូមរោយព្រះវេដោះអ្នកនិទន់ចេញពីទុកលំបាតក «ដោយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះ»។ នៅពេល រាជ្យរបស់ព្រះបានអធិស្ឋាន ឬកគេមិនគ្រាន់ពេតិតអំពីស្ឋានភាពរបស់ឬកគេប៉ុណ្ណោះទេ បើនេនឬកគេកំពិតអំពីព្រះនាម របស់ព្រះដីកើន ឬកគេទូលសូមរោយព្រះបញ្ចប់សកម្មភាព ដោយយល់ដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះដីកើន។

៤. អានព្រះគម្ពីរ៖ ការអានព្រះគម្ពីរ យើងស្ថាល់ព្រះកាន់តែត្រឹម ហើយរៀនបានអ្នកដែលជាប៉ែបេរីយនិង ច្បាយសិរិលូដល់ទ្រដង។ ជូចេះ ប្រសិនបើយើងពិតជាមានសេចក្តីជានី ដែលយកព្រះនិងព្រះត្រីសុជាថ្មីនុចកណ្តាល ដែល នោះយើងនឹងចង់ជូនព្រះគម្ពីរ ដើម្បីទូរយើងអាចច្បាយសិរិលូដល់ទ្រដងបាន។ បើនេនប្រសិនបើយើងយកខ្លួនឯងជាប៉ែបេរីយនិងចិត្តរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ គឺមិនអានដើម្បីស្ថាល់ព្រះ រៀនអ្នកដែលបង្រៀនដឹងបាក់ យើងនឹងអានសំណើ យើង និងទូលការលើកទីកចិត្តរោយប៉ុទ្រដងអស់មួយជើរបស់យើង ដើម្បីច្បាយសិរិលូដល់ទ្រដងទ្រូវឯង។